

աթոռ քաշելներ հղան այս 1512-
համար՝ այս 1912-ին: Թիֆլիզին
հկու օրաթերթեր, ասիկայ ու անդի
նը, իրարու գէմ հլան և իրարու
պիտերէն քաշեցին: Պիտերը չփրթա
Ասոր վրայ զեռ աւելի զայրացան
բիշ էր մնացեր... վերջական բա
ընելու, երբ երկու թերթերուն Վե
նայէն պոստով հասաւ ձեռագիր
ապացուցանող թէ 1512 թւականը
բաւացնէ գոյութիւն ունէր... հ
տպագրութեան մէջ: Պ. Մալխասե
այն օրը շատ տեղերէ ցաւակցակ
տոմսեր ստացաւ:

Կը մնար հիմա որոշել Յորելեան,
ժամանակը և ֆոնդին զբաղման ի
զպրոցական ըլլալը: Անոնք որ զբ
կան ֆոնդին կողմնակից էին, չէ,
գիտեր թէ հայերը զեռ... վարժապե
ներ ու տիրացուներ միայն ունի
Դպրոցական ֆոնդ ուզողները՝ չէլ
գիտեր թէ ինչ ըսել է զբական ֆոն
Ըստ իրենց, ասիկայ պիտի ըլլա
լով... կերակրել զբաղեալս, արբո
ցանել զժարուեալս:

Յորելեանի կատարման ժամանակ
մասին ալ կարծիքները այնքան տալ
բերեցան իրարմէ, որքան այսօր կ
տարբերի այս օրաթերթը անդիինէն:

Թէև ներկայ տարւոյն մէջ Թիֆլիզ
զեր. Առաջնորդը ջանաց միութեա
կէտեր ստեղծել երկու կուսակ
ցութեանց միջև, բայց այս տարբու
շուտով... լուծւեցան ամէնքն ալ
զրիթէ առաջւան վիճակին վերադար
ձան:

Բանը հոս հասած էր, երբ մեր թըր
բահայ եղբայրներ մեզի խորհուր
տւին՝ թէ քանի որ այսպէս է, համա
ձայնութիւն չկայ, եկէք մեր կողմը
չնզոք հողի մը վրայ, բանը կարգադ
րենք վերջանայ երթայ: «Պէլա եղա
այս յորելեանը մեր գլխուն» — ըսել
էին: Բանը ան էր սակայն, որ իրեն
թըրբահայերը կեանքի և մահու օրել
կապրին այժմ, ուր կը մնայ խաղա
յորելեան:

Արդ, թըրբահայոց կողմ անպատաս
խան չթողու համար, և միանգամայն
միջին ճամբայ մը բռնելու պատրա
կով, ուրախութեամբ կը լսեմ թէ մօտ
օրերս Պոլիս տեղի պիտի ունենայ
ժողովք մը, ուր ներկայ պիտի գտնու
ւեն Կովկասէն անցնող զբողէաներն
ու Արևմտեան զբաղանութեան ներ
կայացուցիչները:

Թէ ինչ արդիւնք պիտի ունենայ
այս հաւաքոյթը, այժմէն դժուար է
որոշել. իսկ ենթացողութիւններն ալ
շատ չեմ սիրեր: Հիմիկու հիմա սա
չափ յայտնի է, թէ ժողովքը կոչւեր
է «Համազգային Համագումար Հա
մազգային Մեծ Տօնին համար»: Ա
նունը, ինչպէս կը տեսնէք, բաւական
խոշոր ու զօրաւոր է, և յոյսեր կը
ներշնչէ... այս տար օրերուն:

Նախագահը, ինչպէս նաև ժողովա
կանները զեռ յայտնի չեն: Ինծի կի
մացնեն թէ, նախագահի նկատմամբ,
լուրեր կը շրջին պ. Լէօի համար, որ
արդէն սկսեր է պատրաստել ընդար
ձակ ճառ մը՝ բացման հանգէսին կար
գտլու համար: Կըսուի թէ պ. Համբար
ձում Առաքելեանն ալ չպիտի մտիկ
ընէ եղբեր ճառին:

Բանը այս գրութեան մէջն է, ժո
ղովքին նկարագրութիւնը ստանալու
պէս, կը տեղեկագրեմ «Հօրիգոնին»
Արտաստպութիւնն արգելած է:

Այսօր պաշտօնապէս տաքերը սկսան
հոս: Reaumur 40°, Չեմ գիտեր թէ
ժողովքի սրահին մէջ քանի կրնա
բարձնանալ: Քանի ալ ըլլայ, կը մալ
թեմ, որ գլուխները շտաքսան գոնէ
և աթոռները նստելէն զատ ուրի
բանի չծառային:

Հ. Գ. Բժիկեան

Արտանուծ, 5 յուլիսի

ՓԻՔԻՒԿ ՁԷԼԻԷՏՈՆ

ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՄԵԾ ՏՕՆԸ

Ինչպէս յայտնի է ամենուս, 1912
թւականէն ասդին «Համազգային մեծ
տօն» ըսելով կը հասկցուի միայն և
անպատճառ տառերու գիւտին 1500
ամեակն ու տպագրութեան 400-ամեա
կը: Երկու յորելեաններ:

Թէև յորելեանի տարին միայն մէկ
տարիով, միւսինը քանի մը տարիով
անցած է, բայց հանդէսը զեռ ընդհա
նուր առմամբ չէ սկսած: Իսկ մասնա
կան կերպով սկսած է վայրէ մը, որ
կը կոչուի Էջմիածին:

Կարծես թէ այս խառնակութիւնը
բաւական չէր, հայերը զեռ երկու ծա
նրը բաներ ալ կապեցին յորելեանի
վիզէն. — Գրական ֆոնդ, դպրոցական
ֆոնդ: Չեմ գիտեր, այս կրկին ֆոնդն
ըր արգեօք առաջ բերին երկու կու
սակցութիւններ հայոց մէջ, թէ հայ
կուսակցութիւններն էին որ ծնունդ
տւին այդ երեակ ֆոնդերուն: Բանը
ան է, որ այսօր հրապարակին վրայ
կայ խնդիրներու կոյտ մը, որուն մօ
տեցող և... խառնող շատ կայ: Մեր
մէջ լաւ գաղափարները շուտով կը
ծնանին. բայց անոնց յաջողութիւնը
չտեսնւած հրաշք մըն է:

Սնդիրը և վերջի ըսելիք բաներու
աւելի լաւ հասկնալու համար, ձեզի
վայրկեան մը բացատրեմ խնդիրին
պատմական էութիւնը: Չպիտի երկն
ցնեմ:

Հայ տառերու գիւտին խնդիրը շատ
հինէն կը սկսուի: Այն երանելի ժամա
նակներուն ոչ դուք կայիք, ոչ անոնք
կային, ոչ ալ ես: Հաստատուած պ.
Գալուստ Տէր-Մկրտչեանի նման բա
նասէրներու թւարանական տեւալնե
րու վրայ, — թէև ինքը Տէր-Մկրտ
չեանն ալ այս դարուս ծնունդն է, —
բիշ-շատ կը հասկանանք թէ մեր տա
ռերու գիւտին թւականը կելլէ-կելլէ
մինչև 600 թւականը: Ս. Մեսրոբ վար
դապետ մըն է, և այսօրուս յորելեա
նին բուն շարժառիթը բուն ինքն է:

Այս ս. Մեսրոբէն գրեթէ հազար
տարի ետքը, կը ծնանի Կիւթեմպէրի
գերմանացին, որպէսզի ծնունդ տայ
1512-ի հայերէն առաջին տպագրու
թեան և ներկայ յորելեանին... հայոց
մէջ:

Շատ վէճեր, իրարու գլխուն շատ